IN MEMORIAM

CEES GEEL

Podcast op papier

R. E.

Uitgeverij Kwaliteit

© 2026 Copyright René Eljon
Redactie; Uitgeverij Kwaliteit
Design; Osbourne Cox
Foto Cees Geel: © Bart Hoornstra via Wikimedia Commons. Gelicentieerd onder Creative Commons Naamsvermelding-GelijkDelen 2.5 (CC BY-SA 2.5).
Uitgeverij Kwaliteit, Amsterdam/London

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor Lena en Fien

Lennon's ware

Workingclass Hero

Was hij

Acte 1
De goede mens van Sezuan

1.

Cees en ik scheelden 13 jaar. Mijn vriendin was ook Cees z'n stemdocent op de toneelschool en had al eens gewag gemaakt en begeesterd verslag gedaan van een sentimentele acteur, die in tranen uitbarstte bij zijn eerstejaars presentatie solo voorstelling. Hij heette Cees Geel. Hoe ik Cees tegenkwam en hoe ik ten slotte met de man in eenzelfde voorstelling belandde. Het was als alle belangrijke en levens sturende ontmoetingen kantje boord, of zo beroemd columnist Simon Carmiggelt 't zei; het leven is een aaneenschakeling van Narrow Escapes; dus hoe we kennissen werden, 't was ternauwernood niet gebeurd. Ik had namelijk nog nooit, werkelijk nog nooit een keer emplooi of engagement gekregen via mijn bezoeken aan een van de drie acteurscafés. En met name dan die

kroeg waar ik het meeste verbleef. De Smoes Haan. Een oude vriend van de lerarenopleiding stond daar achter de tap en dat gaf op lange eenzame avonden na de toneel opleiding wat aanspraak en soms vertier. Maar het was de zomer van 1994 en zomers begonnen al wat warmer te worden. Ik zat er alleen, omdat de meeste acteurs allang op vakantie waren, toen stapte de vaste regisseur van Cees Geel in zijn begin dagen, Koos Terpstra, binnen. Dat bleek van de andere kant ook volkomen toevallig want later liet deze Koos me weten, hij haatte dergelijke artistiek etablissementen. Moet haast wel wat glaasjes genomen en gul genuttigd hebben, want ik schroomde niet en sprak de regisseur van Cees Geel aan. Of zeg beter de regisseur waarmee Cees een haat-liefdeverhouding had. Waarbij de rabbijn van dit geschrift tersluiks opmerkt, misschien ligt die dubieuze gemoedsgesteldheid aan de basis van elk zich tot elkaar verhouden van acteur en regisseur. En misschien was het bij Cees, dat